

Forfatter: Ørsted, Anders Sandøe

Titel: BREV TIL: Ørsted, Hans Christian FRA: Ørsted, Anders Sandøe (1812-12-29)

Citation: Ørsted, Anders Sandøe: "BREV TIL: Ørsted, Hans Christian FRA: Ørsted, Anders Sandøe (1812-12-29)", i *Breve fra og til Hans Christian Ørsted*, Th. Linds, s. 306. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002053861-X00-shoot-L002053861X000067.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Breve fra og til Hans Christian Ørsted

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Til H. C. Ørsted.

Kjøbenhavn den 29de December 1812.

Kjære, gode Broder!

Jeg har nu allerede nogle Postdage ti æret saa vel, at jeg har kunnet tænke paa at skrive Dig et Par Linier til. Men da jeg dog stedse, naar det er kommet til Værket, har følt min Svaghed, har jeg ladet det beroe til næste Postdag, i Haab om da at være bedre skikket. Men det kjære, velsignede Brev af 11te d. M., som jeg først i Søndags modtog, gjør al Opsættelse umulig. Hav ret inderlig Tak for dette Brev; det gjorde et usigeligt Indtryk paa mig; dersom det var muligt, at min Tro paa Din Kjærlighed og Dit Brodersind kunde stige, saa maaatte det være skeet herved. Jeg har forresten allerede forud gjort Brug af de Penge, jeg havde i Bevaring for Dig. Abrahamson havde nemlig ingen Penge modtaget; thi jeg havde vel ofte ved tilfældigt Møde sagt ham, at jeg havde. 307Penge til Udtælling til ham, men be Par Gange, jeg havde søgt ham hjemme, havde jeg et truffet ham, og han sagde, jeg skulde et oftere uleilige mig, da han vilde komme til mig. Imidlertid kom han ikke herud, før at jeg alt var bleven sengeliggende. Den Sum, hvormed jeg indesad, var ellers for Juli Qvartal kun 2 à 300 Rd., efterat adskillige til Krumm udbetalte Summer og nogle andre Udlæg, som Indkomstskat o. s. v. vare afdragne. Men, efter min Sygdom, har jeg tillige ladet hæve den stør st e Deel, af hvad Du, for October Overtal, havde at fordre, og disse Summer saavelsom det, jeg forud havde i Behold, har jeg, i den Forlegenhed min Sygdom havde sat mig i, i Tillid til Din Godhed, betjent mig af; jeg troer det bliver omtrent 800 Rd., jeg saaledes har brugt af Dine Penge. Dersom jeg, efter min Bestemmelse, kan fra Nytaar overtage mitte Manuductioner, behøver jeg ikke det, der endnu er at oppebære. Skulde dette Haab imidlertid slaae feil, saa tør jeg nu, med desto større Ro og Tillid, benytte mig as denne Udvei til at afhjælpe den Forlegenhed, min langvarige Svaghed har sat mig i. I alle Tilfælde bliver Dit kjærlige Tilbud mig et uforglemmeligt Beviis paa Dit Sindelag mob mig. Forresten har jeg Grund til at troe, at jeg ved Din Hjemkomst kan erstatte Dig det Hele; thi fra nu af vil jeg dygtig forhøie Taxien for mine Manuductioner, og Collin har skaffet mig et rentefrit Laan af Kongens Kasse paa 1000 Rd., som ei skal tilbagebetales før nærmere Bestemmelse. Dog skal det ikke foraarsage mig Uro, hvis Omstændighederne skulde tvinge mig til længere at blive i Din Gjæld.

Det gaaer forresten langsomt med min Restitution. Paa de sidste 3 Ugers Tid er Appetit, Fordøielse, kort alt det Animalske aldeles i sin Orden; men Hovedet er endnu saa svagt, at jeg end ikke har kunnet nedskrive disse Linier, uden flere Gange at afbryde. Dog er og i den Henseende mit Tils. 308tagende kjendeligt, saa at jeg vel efter Nytaar kan tiltræde mine Manuductioner, dog at jeg formindsker Timernes Tal og ikke læser over een Time i Rad. I Høiesteret kommer jeg neppe i den første Maaned. Jeg har i denne Sygdom, foruden Callisen, brugt Dr. Wendt, ved hvem jeg har fundet mig vel. Han spørger flittig til Dig og beder Dig paa det Venskabeligste hilset.

Mere tillader min Tilstand mig ikke at skrive Dig denne Gang, uden at Sophie, som har skrantet af og til, men nu er taalelig vel, hilser Dig paa det Kjærligste, at det i Roeskilde staaer ret vel, og at Fader, som for en Tid siden har været her, tilligemed Oehlschläger, Spies og flere Venner hilse Dig. Om kort Tid venter jeg at kunne sende Dig et ordentligt Brev, ei alene fra mig selv, men og fra Sophie, der længes meget efter at underholde sig med Dig, men ei, i min Sygdom, har kunnet faaet Ro eller Stemning dertil. Hvor meget vi Begge ved denne Lejlighed have savnet Dig, lader sig ei beskrive.

Lev nu vel, elskede Brodér, og lad os snart tgien høre noget fra Dig. Jeg lever i det glade Haab, at vi snart skulle see hinanden igjen sunde og veltilfredse; jeg skal da tage Erstatning for det sørgelige Liv, jeg har tilbragt i dette Efteraar.

Din evig hengivne
A. S. Ørsted.